

е станжло отъ нѣкой съдружникъ, който има право да прѣдставлява дружеството.

Чл. 98. Частнитѣ кредитори на дружественнитѣ членове не могатъ да наложатъ запоръ нито за обезпечение, нито за изпълнение на принадлежащи къмъ дружественния имотъ вещи, взимания и права или на съотвѣтствующитѣ дѣлове на отдѣлнитѣ членове. За обезпечение или удовлетворение на частнитѣ кредитори може да служи само онова, което всѣки членъ има право да иска като годишна лихва, възнаграждение, или дѣлъ отъ печалбата, или което му се пада при ликвидацията.

Настоящитѣ распореждания не се отнасятъ до правата върху прѣдметитѣ, които сж били придобити отъ трето лице въ врѣме на внасявието имъ въ дружеството.

Чл. 99. До гдѣто трае дружеството, длъжницитѣ му не могатъ да прихващатъ спрѣмо дружеството нито исцѣло, нито отъ части онова, което иматъ да взиматъ отъ отдѣлнитѣ членове. Слѣдъ развалянието на дружеството това прихващание може да стане само въ размѣръ, до колкото при окончателно удовлетворение взиманието на дружеството се прѣхвърля върху съдружника.

Сжщо не се допуща прихващанието между частнитѣ взимания на всѣки членъ и между взиманията на длъжника му срѣщу дружеството, ако послѣдниятъ обърне висканието си противъ дружеството и взиманието на съдружника не е било прѣхвърлено върху дружеството.

Чл. 100. Кредиторитѣ на дружеството, въ случай на несъстоятелность, най-напрѣдъ ще се удовлетворижатъ отъ дружественния имотъ.